

[Indenrigsministeren]

for behandlingen, hvorimod tilstedeværelsen af et livstestamente kan være et af mange momenter af betydning for de læger, der skal træffe afgørelse om patientbehandling i en håbløs situation, og eksistensen af et livstestamente vil kunne indgå som et moment ved bedømmelsen af lægers handlemåde i konkrete tilfælde af behandling af alvorligt syge patienter.

Sundhedsstyrelsen har tidligere tilsluttet sig disse synspunkter. Herudover har sundhedsstyrelsen påpeget en række praktiske vanskeligheder ved en offentlig registrering, som efter sundhedsstyrelsens opfattelse vil påføre sygehusene en urimelig arbejdsmæssig og økonomisk belastning, hvis deres registreringssystemer skal tilgodese registrering af livstestamente. Hertil kommer praktiske problemer ved en registrering for patienter, der opholder sig hjemme eller på plejehjem m.v.

Jeg ser således overordentlig store problemer ved at gennemføre adgang til en registrering af livstestamente med deraf følgende pligt for den behandelende læge til at indhente oplysninger om, hvorvidt livstestamente er registreret.

Jeg vil imidlertid forhandle med sundhedsstyrelsen, Den almindelige danske Lægeforening og Landsforeningen Mit Livstestamente om muligheden for at finde en alternativ løsning til en offentlig registrering af livstestamente, som kan tilgodese hensynet til patienterne og disses pårørende.

Spm. nr. 1324

Til *justitsministeren* (3/8 81) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren søge gennemført adgang til registrering af livstestamente således, at der ved lægelig behandling af uheldeligt syge personer bliver pligt til at indhente oplysning om, om livstestamente er registreret?«

Begrundelse

Menneskers personlige frihed og integritet må omfatte retten til at ønske en værdig død. Uden at tage stilling til, hvad ønsket om en værdig død indebærer ved lægelig behandling og det ansvar, der er forbundet dermed, findes det at være et rimeligt krav at sikre, at ønsker indeholdt i et livstestamente kan regi-

streres og blive kendt af dem, der tager sig af behandlingen og omsorgen for uheldeligt syge.

Besvarelse (24/8 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der henvises til indenrigsministerens besvarelse af det ligelydende spørgsmål nr. 1323.

Spm. nr. 1325

Til *udenrigsministeren* (3/8 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Er det regeringens hensigt at undlade at forøge bistanden gennem De forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP)?«

Begrundelse

Ifølge Kristeligt Dagblad den 3. august 1981 vil der ikke i finanslovsforslag for 1982 være indeholdt ekstra bevillinger til UNDP – dette til trods for at regeringen har besluttet at forøge den samlede udviklingsbistand.

Hvis dette er rigtigt, er det meget beklageligt, idet UNDP har behov for væsentligt øgede midler, og idet bistanden gennem UNDP er den, som udviklingslandene normalt foretrækker, bl.a. fordi midlerne ikke bindes til indkøb af danske varer og tjenesteydelser.

I forbindelse med spørgsmålet bedes udenrigsministeren oplyse, om baggrunden for fastfrysningen af de danske bevillinger til UNDP er, at øgede danske bistandsmidler kanaliseres via EF.

Besvarelse (11/8 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Danmarks bidrag til FNs Udviklingsprogram (UNDP) har altid ligget – og ligger stadig – på et meget højt niveau. Gennem 1970'erne har Danmark således været UNDPs fjerdestørste bidragsyder målt i absolutte tal (ca. 9 pct. af UNDPs samlede bidragsindtægter) og i samme periode været bidragsyder nr. 1 målt i bidrag pr. indbygger.

Baggrunden for Danmarks store UNDP-bidrag er ønsket om at styrke FN-systemet i almindelighed og FNs udviklingsarbejde i særdeleshed. Uanset ønsket om at prioritere UNDP-bistanden højt er det regeringens op-